

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ святъ) о 4-й год по пол. Литер. додатокъ „Бібліотека найзnam. повѣстей” виходить по 2 почат. аркушъ кожого 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиця Галицка.

Всї листи, посылки і рекламації належать пересыпти підъ адресою: редакція і адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

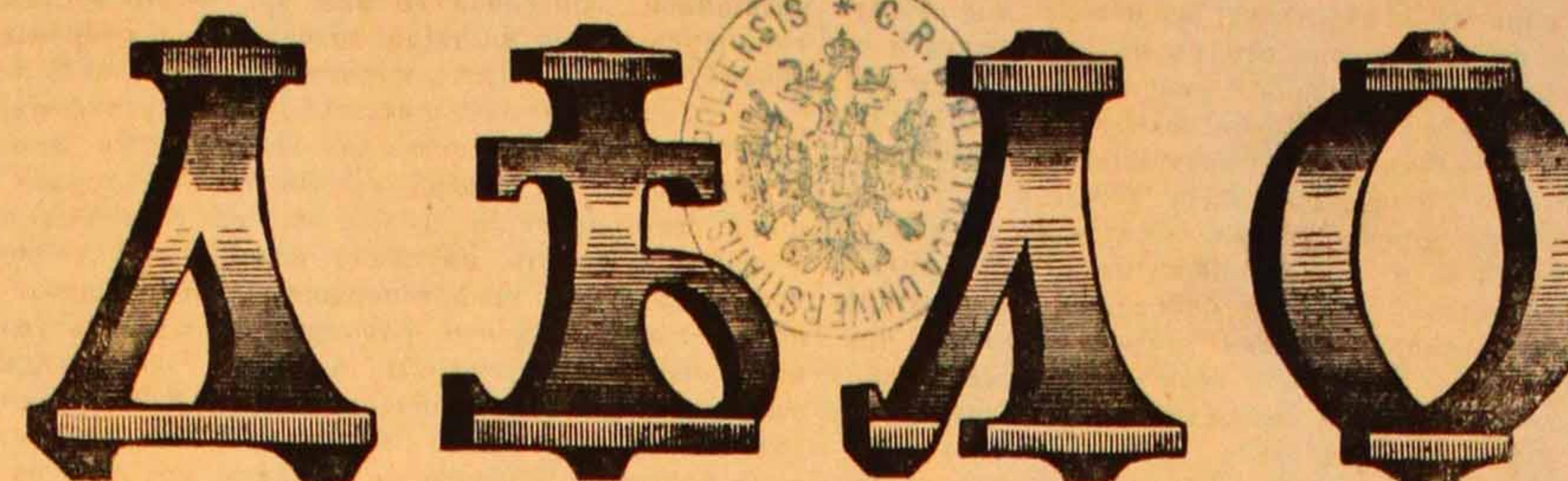
Рукописи не звертаються тольки на попереднє застереження.

Поодиноке чиоло стоить 12 кр. а. в.

Оголошення призначаються по цвѣтѣ 6 кр. а. в. бѣль однога отрочка печатно.

Рекламації поочатковій вѣлький бѣль порта.

Предплату належить пересыпти франко (найдулучше почтовимъ посерединѣ) до: Адміністрації часопису „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинається новий чвертьрокъ нашого выданіцтва. Просимо отже всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатниківъ поспѣшити съ присылкою дальшою предплаты а взглядно выровнати залегlosti, понеже лиши точной вплатѣ зможемо бути и мы точными.

Ново приступаючай П. Т. Предплатники „Бібліотеки найзnam. повѣстей“ дбстануть даромъ початковій аркушъ розпочатої повѣсти „Мѣцьанське племѧ“.

Der Drang nach Osten.

Огъ часу послѣднаго побуту короля Італії Гумберта въ Вѣдні, чути було р旤жий вѣсти о тѣснѣмъ сполученію сеи державы съ Австрією и Нѣмеччиною. Вѣсти тѣй появлялись однакож въ формѣ надто непевній, а анѣ проволканье „ревизиты“ нашого цвѣсаря въ Римѣ (щоби не оскорбити святѣшшого отця такимъ виразиньмъ признаньмъ зачатого 1870 р. Риму столицею сполученої Італії), анѣ агітациій ирредентистовъ не могли скрѣпiti вѣry въ можливостѣ сего трохи неприродного союза, „союза“ недавныхъ завзятыхъ вороговъ (зъ 1859—66 року); тажъ Італія и „Нѣмеччина“ (а радше Прусы, переймивши по втиесненію Австрії гегемонію въ Нѣмеччинѣ) власне нашой державѣ найтяжішій задавали раны...

Та не такъ склалося. Сольферино, Маджента, похдь Австріївъ до Шлезвигъ-Гольштейнъ, Садова (Кенигрець) мають бути — такъ бодай доносить найповѣшій вѣсти — вычеркній... хочъ не зъ исторії, але зъ памяти австрійскихъ мужжъ стану. Якъ звѣсно, есть аліансъ Нѣмеччини съ Австрією бѣль досять давна вже, бѣль берлинського конгресу, незаперечимъмъ фактъ, — фактъ, съ котрого готовими консеквенціями мусъли числити такъ пашь якъ и угорскій парламенти и нашій делегації. На окупацию Боснії и Герцеговини треба було ухвалити, и все еще дальше ухвалиювати значай сумы, — поміжо що посолъ Гавзінеръ такъ въ голоспѣ своего часу промовѣ въ радѣ державній, якъ и въ „спольныхъ“ delegаціяхъ (до котрьхъ властиво, після державного устрою австро-угорской монархії, заграницна політика належить) дуже рѣшучо небезпечнимъ експериментамъ на балканському островѣ супротивлявся.

Теперь має бути дѣло аліансѣвъ довершene. До аліансу Австрії съ Нѣмеччиною приступає третій союзникъ — Італія! Б. п. фельдмаршалокъ Радецкій, сей неумолимый молотъ колишнихъ савойскихъ войскъ, передъ котримъ корилася вся Італія, котрый — стоячи на чолѣ побѣдныхъ войскъ, въ часѣ тяжкихъ невзгодинъ 1848-ого року, коли то на побіючи и всходь, ба и въ самѣмъ осередку нашої державы тяжкі збиралися тучь, — мгъль смѣло скрипнути: „въ моїмъ таборѣ теперъ Австрія“, — сей ветеранъ, воїкъ-патріотъ, где дуже призадумався, почувши таку неандѣйну вѣсть... Передъ вѣною зъ 1859—60 року грозивъ начальникъ австрійской заграницной політики гр. Буоль въ своїхъ офиц. журналахъ Італізациѣ по-просту „mit dem Haslinger“. Однакож фактъ збстає фактъ; побуджена Австрія входить въ дружный аліансъ съ своими побудителями. Такъ доносить органъ кн. Бисмарка: „Norddeutsche Allg. Ztg.“ Такъ голосить італійскій министръ справъ виїшнихъ Манчини въ парламентѣ и въ сенатѣ, а слова его стверджася съ малымъ зївнами угорскій министръ-президентъ Тисса на нескромну інтерпелацио посла Гельфіо, — котрого нѣкакъ не можна було отвести бѣль поставленія сеи інтерпелациї.

Кто се доконавъ такого чуда, кто помнилъ непримиримыхъ, кто втиснувъ Австрію въ руки ролю на Всходѣ — втиснувши єи упокорену зъ Нѣмеччинѣ? Кто втагнувъ до сего „потрійного союза“ Італію и то помимо

шаленыхъ агітаций ирреденты? Кн. Бисмаркъ.— Якъ близшій и дальшій цвѣли сего аліансу? Послухаймо, що на се каже мін. Манчини: „Ходить ту передовсъмъ о европейскій спокой, о запорученіе мирного розвою европейской цивілізації; всяки супротивъ кого небудь непріязній цвѣли — далекі вѣсьмъ тримъ аліантамъ. Італія хоче жиги въ згодѣ съ своими сусѣдами (Австрією и Францією), хоче посвятитися усильній праці у себе въ дома. Єслибы однакъ Франція мала загрозити важай торговельний интересы Італії на Середземній мори або въ Африцѣ (Альжиръ-Тунісъ), то тогды мусълабъ и Італія рѣшучо супротивъ сему виступити“. Отже Італія — міра, але застергась супротивъ Франції. Трохи інакіе говоривъ міністеръ Тисса: „иде ту о европейскій спокой и т. д. Всъмъ далекі вѣсъ ворожа цвѣли... Найменшѣ же можна у насъ, с. е. въ Австрії, говорити о якихъ небудь непріязніихъ цвѣляхъ супротивъ Франції“. То значить: если Італія ввѣде въ колизію съ Францією, то нехай собѣ безъ Австрії съ нею дae раду. Французькій интересы въ пѣчомъ не противятся австрійскимъ; за то має Австрія свои важній интересы, — хоче впрочемъ хоче держатися только дефензивно. А чогоже хоче третій союзникъ, сполучена підъ гегемонію Пруськимъ Нѣмеччинамъ, а властиво: чого хоче проводникъ єи политики, кн. Бисмаркъ?...

Еслибъ кто бувъ теперішній стань рѣчи предказавъ передъ двадцять колькома лѣтами, будибъ єго австрійскій мужъ стану назвали півголовкомъ. „Якъ-то? Австрія малабъ уступити гегемонію въ Нѣмеччинѣ Пруськимъ, Габсбурги Гогенцолерамъ?.. Вмѣсто въ мысль своєї традиційної політики лучитися тѣспо съ католицкими державами Нѣмеччини (Баварія, Ганноверъ и др.), вмѣсто стремлячи до мирного уладженія домашніхъ справъ, до осповногого, вѣсъ народы Австрії вдоволяючого розвязанія пекучихъ квестій, займити рѣшуче становиско супротивъ протестантскихъ Пруськимъ и непокорної Італії, — має Австрія ангажуватися на ховзомъ грунтѣ балканського півострова, паражатися на небезпечну ривалізацію съ Россією?.. Та про що се такъ?.. Що-жъ скористає Австрія при такої політицѣ? Чи племена балканські, Серби, Болгаре, Альбанцѣ поддаутися такъ легко воли Австрії?

— Чи не будуть они все накликати помочи „освободительки“ балканськихъ Славянъ — Россії? Чи Россія буде съ заложенными рукаами придаватися таїй акції Австрії? А впрочемъ, припустимъ найлучший случай: Австрії поведесь опанувати балканський півостровъ, — тож предѣвъ опершилось сильно о береги Адріатику, части середземного моря, чиже Австрія не ввѣде въ колизію съ іншими на Середземній мори ангажоваными державами?.. Чи може Англія (если вже не Россія) отступити Австрії Царгородъ? А якъ-то користи запевнє Австрії аліансъ съ Нѣмеччиною? Чи може бажають собѣ сего аліансу народы Австрії: Нѣмцѣ, Славяне, Мадари? Чи може дамагаються его важній торговельний интересы? Чи абдикуючи въ Нѣмеччинѣ, наражаючись Россії а посередно Франції, зъскавши Австрія якісь ясно означеній, дотыкальній користи? Чи лучачися съ Італією може вже бути по вѣчній часи спокойна, що ірредента не станеть коли ненадзвінно правительственною политикою Італії?.. Оттакъ, здаєсь намъ, пыталисъ колишній проводникъ австрійской політики...

Але вернемся до нашого питання. Чого хоче третій союзникъ, та самъ кн. Бисмаркъ? „Norddeutsche Allg. Ztg.“ твердить „що и Нѣмеччина бажає також европейскій мір“;.. заслалася впрочемъ на бесѣду Манчиньо и Тисси. Алежъ після слівъ Тисси нѣкакъ не загрожує сего европейскаго міра. Отже ходить хиба о якісь евентуальності будучності.

Если кто, то кн. Бисмаркъ може похва-

литися величими успѣхами своеї дипломатичної штуки. Всѣго замѣри сповненій: Австрія и Франція поконаній въ кровавыхъ бойахъ; Франції видерто дѣвѣ провинції, Австрії домуночую становиско въ Нѣмеччинѣ. Витревало и енергично, зовсъмъ не перебираючи въ средствахъ, германізуються Французы (въ Альзасії и Лотарингії), Даны (въ Шлезвигу), Славяне (Поляки въ Познаньшинѣ и на Шлеску, и останки іншихъ славянськихъ племенъ). Не мала праця для нѣмецкихъ культуртрегеровъ; не дивниця, що — поки що — Нѣмеччина „потребує спокою“!.. Но, а если вѣсъ гаданий народы будуть вже згерманізованій, то що тогды? Чи має аліансъ железній канцлеръ, котрый то такъ підносить історичній (!) права Нѣмеччини до Альзасії и Лотарингії, зовсъмъ не рефлективати на се, що гдесть тамъ... підъ панованьемъ Россії суть „остзейский“ Нѣмцѣ?.. Чи крики газети о розъєданні Пруссії съ Россією не мали нѣякої підстави? Чи праць пруськихъ штабовцівъ дотичачі будучого бою съ непріятелемъ наступаючимъ здѣ входу, чи фортифікованіе стратегично-важніихъ мѣсцівъ въ російській Польщі — одна примха?.. А теперъ поспытаеть: Чи интересъ Австрії домається сего, що ви забезпечувала Пруськимъ „мир“ для тѣмъ успѣшніїшої германізації? Чи може якій интересъ цивілізації, культуры... дамагаються сені германізації? Чи може домається сего интересъ австрійскихъ Славянъ? Дальше, — чи лежить се въ интересѣ Австрії улекшувати Нѣмеччинѣ, якъ замѣчає „Wiener Allg. Ztg.“ забѣбръ „остзейскихъ“ провинцій? Чи сконсолидовавши внутрь, у себе, загорнувшись новій землѣ, не стане Нѣмеччина грѣзюю Австрії? и то о много грѣзїшо бѣль Россії? Чи аферы à la Шененреръ — се лиши примхи божевольнихъ одиць? Більшу половину Шлеску отобрали вже Прусы Австрії; 1866 р. були пруській війська вже коло Вѣднія... А если Австрія втреває и на дальше на сїмъ становиско взгляномъ Славянъ, на якомъ становило министерство „поєдання“ гр. Таффе, чи може кто здоровово-мыслячий сказати, що „Россія небезпечна Австрії“?.. Въ якій же бы цвѣли провокувати намъ Россію, лучитися съ Нѣмеччиною? Повне рѣвоуправленнє Славянъ обезпечує Австрію ста разъ лѣпше нїжъ всяки аліанси противъ Россії! Славяне австрійскій на голову не впали. Бувъ часъ, коли Мадаре кокетували съ Россією; а нинѣ они завзятій вороги єи. Ргитис амор ab ego. Се розуміють такожь многі російській політики, якъ на пр. Нїпинъ, и вакликаюти Россію приняти конституцію и усамовильнити славянській народъ підданій Россії, а то въ сїмъ переконанію, що се єдино може вйтити на користь имперії російській.

Впрочемъ, колись... зникли дробній невеликі народності въ великихъ державныхъ організмахъ; колись була повна державна централізація можлива: численній, наївъ колись могучі народи підпадали підъ власть невеликихъ але сильнихъ доброю державною організацією, просвѣто — вороговъ. Римска держава оббіймала свого часу майже всі звѣстній старииному свѣтови народы. Колиже си народы, іменюючи молодечій племена нїмецкі, почали сильнішій розвиватися, власнимъ, самостойнимъ житіемъ втживати, коли держава римска въ експанзивності своїй перебрала мѣру, тож зовсъмъ не дивно, що природнимъ ходомъ рѣчей (и то поводі, майже незамѣтно) розпалася въ свої складові часті. Централізація — може наївъ зразу „культурними“ чи якими тамъ іншиими взглядами усиправедливена — стаєсь теперъ вже и злишно и впрочемъ неможливо. Нѣкому не потрібна „великої нїмецької“ держава; найменшъ потрібна она Славянамъ; вже досить спинили культуртрегерами мирний розвой Славянъ, досить вже славянської крові протекло. Теперъ часъ Федерації народівъ, а то вѣль більше, позаявъ не стану тѣмъ способомъ въ суперечності съ правами народними моїхъ земляківъ и моїхъ виборцівъ, бо вѣль сильно переконаний, що народъ, котрый ту застуває, носить глубоко вкорїненій въ серцахъ своїхъ чувствъ релігійний, не буде отже противній тому, що підносить принципи вобожнності и любові близжніго. Оттакъ приступаю до самоновелѣ. Задачею школи не бѣть сама только наука, але такожь релігійно-моральнє виховання молодїжки. Тое під重温ъ компакт

Предплатна на „Дѣло“ для Австрії:		Для оссії	
на пѣль рокъ	12 кр.	на пѣль рокъ	12 руб.
на пѣль року	6 кр.	на пѣль року	6 руб.
на четверть року	3 кр.	на четверть року	3 руб.
на пѣль рокъ	16 кр.	на пѣль рокъ	16 руб.
на пѣль року	8 кр.	на пѣль року	8 руб.
на четверть року	4 кр.	на четверть року	4 руб.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на пѣль рокъ	5 кр.	на пѣль рокъ	5 руб.
на пѣль року	250 кр.	на пѣль року	2 р. 50 кр.
на четверть року	125 кр.	на четверть року	125 кр.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на пѣль рокъ	15 кр.	на пѣль рокъ	15 кр.
на пѣль року	750 кр.	на пѣль року	750 кр.
на четверть року	375 кр.	на четверть року	375 кр.</td

школьна въ своѣмъ справоуданю, и каже, що религія есть подстовою морального выхованія; до серця входитъ лишь тое, что въ серця иде, наука религіи мусить отже выкладатись молдѣжи послѣ перваго вѣроисповѣданя и то не лишь яко наука, але яко предметъ вѣры, яко проводна наука на цѣле житѣ. На подставѣ такихъ поглядѣвъ основуясь уступъ 2 §. 48 новелѣ, который звучить: „Отвѣчальнымъ проводникомъ школы може бути лишь такій учитель, который выкажеся квалификацію до учения религіи того вѣроисповѣданя, до якого належить большоѣсть учениковъ дотычної школы, обрахована пересѣчнымъ числомъ зъ пяти лѣтъ. При обчисленю сеи пересѣчної цифры маються уважати всѣ евангелицкій ученики яко належащи до одного вѣроисповѣданя. Надабрь школьній має обовязокъ наглядати надъ правильнымъ выконуваньемъ вправъ религійныхъ учителями дотычного вѣроисповѣданя“. Постанова тая має отже на цѣли запобѣгти невластивостямъ, котрѣ дѣйстно тамъ проявлялись, где учителѣ були іншого вѣроисповѣданя, якъ ученики, бо лучались такій мѣсцевости, въ которыхъ наука религіи въ причины браку мѣсцевого душпаstryя або дѣйствныхъ перешкодъ не могла правильно выкладатись; поспѣдне именно лучалось на селѣ, где священикъ самъ одинъ безъ жадної помочи мусить бути и душпаstryремъ и урядникомъ державнымъ и господаремъ, и неравъ згинавъ підъ тягаремъ тихъ потройныхъ обовязківъ.

Годячись вновнѣ съ головными принципами новелъ и признаючи, що религійно-моральне выхованье молодѣжи причините немало до поднесеня правдивои народнои просвѣты голосувавъ я єще передъ двома роками зъ сеи власне причины за внесенiemъ посла Линбахера, дотычачимъ управильненя законного обовязку науки школьнай: теперь забираю голосъ, щобы поднести тутъ и пояснити становиско греко-католицкой церкви, а до сего обовязаный я тымъ больше, позаякъ при нарадахъ надъ сею новелею въ палатѣ пановъ не было жадного члена сеи гр. к. церкви и немаго тамъ доси. Той бракъ именно бувъ певночиною, що въ палатѣ пановъ перейшла постанова §. 75, котрою вынято Галичину и Дальмацію въ подъ обовязуючои силы §. 48 уст. 2, що подношу тутъ съ правдивымъ жалемъ. Не входжу въ мотива сеи постановы, относячайся до Дальмаціи, однакъ що до Галичины мушу близше надъ ними застановитись и справу належно пояснити. Въ стенографичномъ протоколѣ 75 засѣданя палаты пановъ читаю на сторонѣ 1214 слѣдующе: „Достаточнымъ буде звернути увагу на то, що наколибы §. 48 мавъ бути примѣнений и до Галичины, то мусѣлибъ тамъ въ переважной частіи мѣсть и мѣсточокъ школы бути отданій въ руки управляючихъ учителѣвъ жидовскогого вѣроисповѣданя.“ Менѣ дуже дивно, для чого католики въ другихъ краївъ коронныхъ пасивно заховалися выслушавши повисші слова и не зажадали подобного вынятія ихъ въ подъ постановы другого уступу §. 48, годячись неначе въ горы на отданье своихъ школъ народныхъ въ руки учителѣвъ-жидовъ. Посля мози гадки не стоять рѣчи такъ зле, якъ ихъ представлено. Именно що до Галичины мушу поднести, що школамъ народнымъ не грозить тамъ небезпеченѣство въ стороны жидовъ бѣльше, якъ другимъ краямъ короннымъ. Я можу пановъ запевнити, що жидовскій учитель не получить у насъ въ стороны властей церковныхъ приволу удѣляти науки религіи катол. молодѣжи, а що до греко-католиковъ спеціально, то навѣть учитель римско-або брменьско-кат. обряда не може получить на засадѣ §. 5 зак. въ 14 мая 1869 такого приволу, а то въ сеи простой причины, що греко-кат. молодѣжъ школьнай мусить отмовляти молитви въ рѣдномъ рускомъ языцѣ, мусить брати участіе въ церемоніяхъ религійныхъ після свого гр.-кат. обряда, котрый существенно рожнится отъ другихъ католицкихъ обрядовъ такъ, що и подумати гдѣ, щобы выполнити мѣгъ тоб учитель іншого, якъ гр. кат. обряда, наколи въ загалѣ религійна сторона выховання має причинитись до правдивои поднесеня образованія руского народа въ Галичинѣ. Тоже причиною вынятія Галичины въ подъ постановы §. 48 уст. 2 новелъ не есть страхъ передъ жидовскими учителями, а только намѣреніе отняти гр.-кат. молодѣжи можнѣсть религійно-моральнаго выхованія въ душѣ нитомого свогого обряда.

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ЧОЛТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Рада державна.) Дебаты надъ новелек
школьною заняли дальше и цѣле засѣданье зъ дня
16 и 17 с. м. — Острою и беспощадною була
промова пос. Рехбазера противъ новелъ. Заки-
нувши большости, что вѣй наиважнѣйший законо-
дательній справы выставляе на формальный торгъ
выказуе бесѣдникъ, что правительство мовбы за-
асекуровало себѣ въ сполцѣ съ прихильными ему
партиями взамине почиранье своихъ внесень, и
что такимъ способомъ переведено вже не одну
справу въ радѣ державной, якъ галицку желѣза-
нице трансверзальну и университетъ ческій въ
Празѣ. — За новелю не голосуе большость зъ
перекопаня, а только для того, що хотуть еи клерика-
ды, становлячій самъ собою партію не такъ сильну

нізаційної, виносячої 75 мил. зр. — По бесѣдѣ той перерываний чистыми оплесками зъ стороны лѣвицѣ, забразъ голосъ министеръ просвѣты Конрадъ. Министеръ застерѣгась противъ закидамъ начебы новеля була неясною. Она зовсѣмъ ясна сама собою, а толькъ затемнюють ея тенденційній интерпретації голошений по розличныхъ зборахъ а навѣть въ самой палатѣ. Нѣхто не може заперечити, что дотеперѣшній законъ школьній потребуетъ доконче реформы. Правительство отже предкладає реформы, а кромѣ того уважає своимъ обовязкомъ поробити гдеякій потребни змѣны. Правительство не думає однакъ будити закона школьнаго — а цѣлею его есть направляти его тамъ, где онъ есть недостаточный. Пос. Войтѣхъ Дѣдушицкій старається отповѣсти на замѣты поднесений попередними бесѣдниками противъ Поляковъ. Межи іншими поясняетъ, що Поляки для того недопускаютъ застосування §. 48 и для Галичини, позаякъ въ Галичинѣ есть ажъ 5 вѣроисповѣдань, тожъ мусить либы на поли школьнictва початись невзгодини наколиби законъ школьнаго має характеръ конфесійный. На замѣтъ пос. Карнерого що діполонизації Русинівъ, покликується бесѣдникъ на слова пос. Озаркевича, который домагався толькъ большого увзглядненя обряду греко-кат. Послуги бесѣдника стоять приклонники новелъ з удержаньемъ индивидуальности особы, громады краю, коли тымчасомъ противна партія хоче всі поддати всемогучости державнїй. Тая засада безвзглядної централізації противится высокой задачи Австрії, которая має помирити рѣжнородні живучий по при себе народності, мусить отже увзгляднити окремѣшній отношення кожного краю народа. (Слѣдуючу опосля бесѣди пос. Ковальског подамо въ найближшомъ числѣ „Дѣла“ въ цѣлості.) По дальшихъ промовахъ пос. Вайтльофа Хелмецкого замкнено загальну дискусію 153 голосами противъ 143. Бесѣдники записаній до голосу выбирають генеральными бесѣдниками пос. Зиса противъ, а пос. Пфлагля за новелою. — До голосу при спеціальнїй дебатѣ записалось 7 бесѣдниківъ, и зъ той причини отбуваються (почавши отъ пятницѣ 20 с. м.) и вечерній засѣдання. Межи іншими записались до голосу при §. 3 з пос. Озаркевичъ, противъ пос. Ковальскій; при §. 29 за пос. Озаркевичъ и Ковальскій; при §. 30 за пос. Озаркевичъ, противъ пос. Ковальскій при §. 48 за пос. Озаркевичъ и Ковальскій; при §. 75 противъ пос. Озаркевичъ и Ковальскій.

(На звѣстну интерпеляцію пос. Гельферіго) поставлену въ угорскомъ парламентѣ въ справа австрійско-нѣмецко-італійского аліансу, отповѣдь дня 14 с. м. министеръ-президентъ Тисса. Въ отповѣді той поднѣсъ министеръ, що не бесѣда Манчинього, а поголоски дневникарскій могли бути причиною розсѣваныхъ вѣстей о повышшомъ аліансѣ. Бесѣда Манчинього не мѣстила сама въ собѣ такихъ слобъ, зъ которыхъ можнабы вносити на существованье аліансу, або зъ которыхъ можнавводити того рода консеквенції, якъ то, що такожъ дневники поднесли, начебы аліансъ се бувъ вимѣреный противъ Франції, а Австрія Італія застерегли собѣ навѣть ненарушимостъ своєї території. Найлучшимъ запереченьемъ тихъ по голосокъ есть бесѣда самогожъ Манчинього, который оказалъ, що булобы найбѣльшимъ нерозумомъ политичнимълучитись въ якомъ небудаліансѣ противъ той державы, съ котрою жієсъ и хочеся жити въ супокою. — Врештѣ неправдой есть, начебы народы австрійско-угорской монархії доперва зъ бесѣдами Манчинього довѣдалися о существованю якогобудь порозумѣння трехъ згаданихъ державъ, позаякъ то, що Манчини оказалъ въ італійскомъ парламентѣ, будо вже поднесено передъ четырьма мѣсяцями въ делегаціяхъ черезъ министра справъ заграниць гр. Кальнокого. — Оба министри не сказали нѣчого бѣльше, якъ лише то, що Італія, приступаючи до консервативної політики Австрії и Нѣмеччини и розвиваючи акцію въ томъ дусѣ, причинилася тымъ значно до утреваленя загального супокою въ Европѣ, и станула вже тымъ самымъ фактомъ союзникомъ тихъ державъ, котрій отъ давна придержуються подобної політики. А предѣль порозумѣннѣе трехъ державъ въ цѣла удержаня загального супокою не може затревожити загальної спіннї, и для того могутъ и обыватель австр.-угорской державы вновнѣ бути супокойними и не тревожитись выдумками, котрій свѣтъ пріймає голоситъ, потребуючи ихъ для удержаня ихъ въ тягломъ руху.

По отповѣді Тиссы зажадавъ пос. Гельферъ ще поясненя, длячого власне ажъ порозумѣннѣе державъ має бути средствомъ до удержаня мира. Адже до сего не потреба жадного порозумѣннѣа народы самі нѣчого іншого не бажають, якъ толькъ мира, достаточнѣмъ буде отже толькъ поглишити ихъ въ супокою. — Интерпелянтови незрозумѣлій суть еще і тѣ слова Манчинього, що однімъ зъ головныхъ пунктговъ, порозумѣння єопланеніе запевнене порядку въ поступу цивилизації. Словъ ти не могутъ бути безъ якогось глубшого значеня, а вже жъ певно обыватель австр.-угорской монархії не радо бачилибъ таку солидарності державъ, котрія вмѣшалабы Австрію въ справи нигилистовъ або ірридентистівъ. — Въ кінці висказувъ ще пос. Гельферъ, що не може вѣякъ уважати бесѣди гр. Кальнокого ідентичною съ бѣдою Манчинього, позаякъ перша мѣстила въ собѣ звичайнї толькъ фразы кождѡн подобної бесѣди парламентарної. Въ загалѣ жадає бесѣдни признання парламентови бѣльшого впливу на ход політики виїшної, котру небезпечно складати руки одного чоловѣка. Интерпелянтови отповѣдь ще разъ Тисса, запевняючи его, що порозумѣннѣе трехъ державъ не есть звернене противъ нѣкомъ. Щобы доказати ідентичнѣсть бесѣдъ Кальноко

и Манчинього, наводить Тисса дотычный ун
зъ бесѣды италійского министра, а въ конц
ясне значение незрозумѣлыхъ интервей
словъ въ тогожъ бесѣдѣ въ той способѣ, що
чини выразивъ гадку, що до розвою загальн
цивилизаціи потреба доконче мирныхъ брат
кто отже есть сторонникомъ мира, той зъ
интересъ загальної цивилизації.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. До Петербурга приѣдутъ въ
мѣсяця королевство данській и братъ короля
дичъ царевои мають забавити черезъ цѣлѣ
въ Петербурзѣ, а зъ отгти пойдуть просто въ
сквы. При министерствѣ финансівъ урадуетъ
особна комисія надъ обдуманьемъ покрытия
выдатковъ коронаційныхъ. До комисіи въ
всѣ директоры департаментовъ, а проводятъ
въ нѣй мин. финансівъ. Цѣны помешканья
сквъ на часъ коронаціи поставлены даже
Посоль англійскій буде за свои апартаменты
тивъ 1000 рублѣвъ денно. Таку сумму
будутъ и инишій амбасады. Японска
вынаняла помешканье на двѣ недѣлѣ за
рублѣвъ. Одинъ зъ петербурскихъ магнатовъ
вязався платити 600 рублѣвъ денно за 15
ѣвъ. Представитель дневника „New-York-Post“
заплатятъ за помешканье въ однѣй зъ
коло Кремля положеныхъ палатъ 40 або въ
рублѣвъ. Маршалки шляхты и шляхта по
звозванье, щобы найдальше до 6 (18) мая ста
въ Москвѣ. Киргизы, Таранчъ и Дунганы
мена азіятскій) мають прислати на коронацію
кожъ свои депутаціи, котрѣ мають вручити
реви дарунки. Ровножъ приѣдутъ на коронацію
депутаціи зъ Кавказу и Транскавказу.

Нѣмеччина. Надъ месажемъ цѣсаря
мала отбутися розправа адресова. Но яко
сять найновѣйшій вѣсти, не буде вже ти
правы, бо адресъ можнабы только тогда
до цѣсаря въ той справѣ, еслибы нашлася
шость, котрабы желанье цѣсаря откинула.
тая сама большошть моглабы такожь ухвалити
адресъ. Меншошть, котра есть противна ти
сажеви, не може заманифестуватися про
воли цѣсаря, бо така манифестація не ви
доброю партіямъ либеральныемъ. Посля поз
таке выступленье меньшости моглобы бути
жанымъ черезъ правительственный органы и
хоту либераловъ до вытвореня политики са
ной въ користь клисъ роботничихъ. Тыкъ
мымъ отже треба надѣятьтися на певно, що
ментъ стане вже незабавомъ радити надѣ
томъ на рокъ 1884/85, который послѣ пра
ственного проекту має выносити въ доходъ
расходахъ 600,256 000 марокъ. Рѣвночасно
сія для проекту о забезпеченю роботникомъ
зновъ радити, и буде працювати скрѣплени
лами, щобы выпрацювати еляборатъ че
чаткомъ соймовои сесіи. Въ соймѣ прускому
бути такожь поставленый новый проектъ
ковно политичныхъ законовъ. Проектъ сей
бути вже давно поставленый, а проволока
лише задля того, що въ выпрацюваню
беруть участъ министры просвѣты и вѣ
вѣданъ, справъ внутрѣшнихъ и справедливості.
Дня 22 цвѣтня має прйтти на порядокъ
внесеніе центрумъ о служеню св. тайни
женю службъ божихъ, тожъ при той спосіб
здаєся, правительство пояснить такожь,
способъ намѣряе, оно полагодити непорядокъ
церковній. Nord. Allg. Ztg. въ одномъ зъ
ныхъ чиселъ своихъ обговорює зѣбѣдъ
стѣвъ въ Копенгагѣ. Пише, що на конгресѣ
не ходило цѣлкомъ о зѣдиненіе нѣмец
ціялистовъ съ соціялистами данськими, а
о тайну нараду межи нѣмецкими соціалистами.
Копенгагу выбрано за мѣсце збору данії
се мѣстце бачилось имъ найбезпечнѣши
надѣя тая дуже ихъ зарела, такъ яко
данський довѣдавшиесь о конгресѣ, казало
тамъ соціялистичнимъ сейчасъ опустити
територію. Одинъ зъ данськихъ дневникій
що Данія не могла призволити середъ
своихъ на такій зборъ, который такожь
заказаный.

Англія. Якій загальний попохъ вавъ межи Англійцями и якъ лякаются британцівъ, найлучше доказує се, що король глійска и велика цѣсарева Індії восточны съла перенестися съ цѣлымъ дворомъ оной иної палаты. Палата, въ котрой король вѣйше мешкала, есть въ части Виндзоръ переселилася монархиня найотаршої ководної державы зъ боязни передъ нитроглицериномъ передмѣстье Осборнъ. Найцѣкавѣйшии зъ того всего есть именно тое, якій среа сторожности предпринятій збсталі тогды, коли королева переѣздила на нове помешканье. Помагенты заняли всѣ дороги, ведучи до неї кромъ того цѣлон тои линіи етерії ошмінгентъ войска. Палата въ Осборнъ гроюю другои Гатчини. Власти такъ называли полиція день и нощь не спочиваю. Свого доносили, що въ Бирмінгамъ открыто тайный складъ и лабораторію нитроглицерина, що властителя фабрики Ватегеда арештованы отже тую нитроглицерину усунуть въ которыхъ була зложена, завозили въ Бирмінгамъ цѣлу громаду профессоръ хеміи, спроваджено фаховыхъ роботникъ, наибoльшої осторожности вывезено сей матеріяль по перемѣненю его въ динамітъ на трясависка, а оттакъ по крихтѣ. Мѣсто цѣле за той часъ будо въ охоту тревозѣ, а профессоръ хеміи дръ Магогенъ героемъ дни. Лишь се бѣда, що доси було слѣджено всѣхъ, котрой брали участъ въ

бюораторія, та що вже передъ открытиемъ ея Фенієне вислали дуже богато пітроглицерини до Лондону, котрои дося еще поліція не открыла. Ненависть до Ірландцівъ, проживающихъ въ Лондонѣ, росте съ каждымъ днемъ. Правительство робить, що може, щоби лиши не допустити до непорядківъ. Оно боято рівноже, щоби Ірландці не знищили петардами флоту. Тоже видано розпорядженіе чимъ скорше отворити и забезпечити новий ареалъ въ безпечної мѣсци. Такъ стоять справы англійскій дома. Справы заграничній стоять далеко лучше. Губернатоr австральськихъ пособостей заняты для Англіи одинъ зъ найбольшихъ и найбогатѣйшихъ острововъ, Нову Гвіану. Въ Мадагаскарѣ, якъзвѣстно, колька племенъ повстало противъ Франції. Франція послала тамъ войско, але Англія видала такожъ туда два кораблі певно що не и помочь Франції. Въ Египтѣ править собѣ Англія якъ въ власній хатѣ. Теперь и пр. лордъ Дифферінъ зробивъ пропозицію, щоби портъ Александрийскій розширити. Правительство згодилось на тое, а щоби получить потрбній грошъ (270.000 фунт. шт.), подвигнуло оплаты отъ заграничніхъ товарівъ.

Італія. До „Polit. Corresp.“ пишуть зъ Риму, що добре поінформовані круги перечутъ тому, будьтоби король Гумбертъ маєтъ выбирати съ женою въ подорожь до Берлина. Дружий бо доношенія меже Италію въ Німеччиною суть такъ сильні, що цѣлкомъ не потреба сего стверджати виѣшино. Въ Римѣ сподѣваются скорше виити австрійской паньючою родину. Въ Удинѣ розпочава вчера процесъ противъ сповинніихъ въ справѣ Оберданка. Обжалованія суть Рагоза и Джордані. Рагозу зловлено тогы, коли хотѣвъ черезъ границю передергти съ тими бомбами, котріи були призначенія до ужатку въ часѣ побити цвѣаря Францъ Іосифа въ Тріестѣ. Джордані скрываєтъ у себе тыхъ, що зробили атентатъ тріестенській. Рагоза має 26, а Джордані 44 лѣтъ; оба суть антикарами. — Оба обжалованія о тѣ, що хотѣли загрозити безпеченство італійской державы. Підчастъ процесу 200 жандармовъ буде стеречи порядку публичного, поки справа не скончиться.

НОВИНКИ.

Урядова „Wiener Ztg.“ оголошує центральний розважаючій сбій галицькій и заряджуючій безпроволочній новій виборы. Просимо нашихъ родичевъ не тратити часу и займатись сколько силь усійшими переведеньями правыборовъ. Лишь численный співъ удасть всемъ нашимъ інтелигенціямъ, тѣсне сполучене съ народомъ може намъ добрый успѣхъ застежити.

Поміннальне богослуженіе за ба. п. Вол. Барвінського отбулося дні 2 (14) с. и. въ Выжниці заходомъ руского народного театру, — при співъ-удѣлѣ хору нашихъ артистовъ. Інтелигенція була численно заступена, — менше селяне и мѣщане. Крѣль мѣщевого пароха о. Колянівського, взяли участъ въ сбій богослуженію такожъ о. деканъ Ільєвичъ зъ Старихъ Кутъ и о. Колянівській зъ Кутъ-мѣста; послѣдній два отцѣ прибули на сея день до Выжниці мимо великои непогоды и тажкои ірації (середъ великого посту) въ приходахъ; поміннальне слово сказаєтъ мѣщевый приходникъ. Підчастъ богослуженія зѣбрано 13 зр. 64 кр. на стипендію им. В. Барвінського.

Митрополичій Ординарія рѣшивъ 19 цвѣтня, що речинець до убѣзпнння посади душпастирської буде призначуваний лишь на 8 тижднівъ, замѣсть якъ доси на 12 тижднівъ.

(+) *Cautionare audacter, semper aliquid haeret!* Той засады держито львівській доссователь до „Dziennika rolniak-sko-go“ при кождой найменшій слухайності, где прійде ему згадати о Руїнахъ, кидакъ въ нихъ найнесовѣтнішими клеветами.. Смѣло можемъ сказати, що вже нѣкій жибовський Schreijunges не може бути несвѣтнішими отъ того пана доссователя до „Dziennika rolniak-sko-go“, — хочъ тымъ доссователемъ есть наявѣтъ чоловѣкъ займаючій виднѣше становище; розумѣбъ не родовитѣ Полякъ, бо той має все трахъ більше совѣтливости, якъ перекицікъ спрѣтъ gentile Ruthenus, natione Polonus, которому нѣкомъ лицо не зарумянило. Отже себѣ п. доссователь пишучи въ послѣдній своїй досци о забуреняхъ въ Яворовѣ, о спорѣ мѣщанъ и селянъ властямъ и о покалюченіи уланськими шаблями 10 людей, посунуво до той нечуваної безохвѣтності, що вину за тѣ забуренія спіхнає на „agitacuse moskalofiskie“ рускій інтелигенції. Правду сказати, надъ такою безохвѣтною денунціацію можиабъ перейти до порядку днівнаго, колибъ не важнѣсть справы, до якои она отнosiються. О забуреняхъ въ Яворовѣ розтеграфовано по цѣлій Европѣ и всюда очевидно пытають, що за причину тихъ забуреніи, кто ихъ выкликает, и т. д. Щоби отже ширшому свѣтови и загражничнимъ братамъ Полякамъ не дата можности доходить правдивої причини того сумного факту, доссователь „Dziennika Pozn.“ (чи зъ власнімъ волѣ, чи зъ чієго порученя) въ короткій дозрѣ звалише вину на „agitacuse moskalofiskie“. За доссователемъ „Dzienn. rolniak-sko-go“ и „Dziennik Polski“ такожъ дінунцію, що: „въ Яворовѣ наше пересвѣдчене, що правдивої виновниками забуренія суть дѣлаючі въ укритю агитаторы, котрими залежало на тѣмъ, щоби передъ выборами до собіу устроити маневръ для розъярення естествъ народа, подобно, якъ зъ справы каменарекъ роблять собѣ оружіе агитаторске.“ Тымъ часомъ самъ „Dzienn. Polski“ въ тойже самой статті наводить причину, задаюю которую мѣщане и селяни хотѣли „новазати комисію“ и колька разъ

кинулись на улановъ. Ото для того, що „szkóliki drzewne“ властъ политична хотѣла заложити „patio kach gminne“, а парбѣдъ боявся, що зъ того не вийшла яка панчинка“, бо мозгъ въ „то лѣсъ — то паньске“ и т. д. Се оконстатуваетъ предѣсії репортеръ „Dz. Polskого“ на мѣсци. Гдѣже ту взялася агитация „moskalofiska“?! Може еще и „prawoslawna“?!

(K.) Рускій народный театръ, підъ дарекцію пп. Біверовича и Грыневецкого перебуває теперь въ Выжниці, (коло Кутъ, надъ Черемошемъ, вже на Буковинѣ). Въ Выжниці було доси данихъ 14 представлень, — крѣль того 4 въ Кутахъ. Підаждене въ Выжниці не велике, особливо для того, що зъ околицъ мало кто бувае; за то въ Кутахъ була кождого представлена сали перевинена, помимо що золота утруднія приїздъ. Въ Четвертъ 19 с. м. мала бути представлена въ Выжниці на дохѣдь п. А. Таньковъ звѣстна штука: 30 лѣтъ зъ житя шульера. П. Танькова, добре звѣстна зъ гарної гри и нашої львівской публіцѣ, умѣла собѣ підчастъ дотеперѣйшихъ представленіи здобути прихильність публіки; надѣягись, що симпатична бенефісантка зможе похвалитися хорошимъ успѣхомъ — доходомъ. Передъ святами бѣгудутол еще 4 представлена 21, 22, 24 и 25 с. м. (послѣдніе на дохѣдь „Червоного Креста“), а по святахъ 3 и 5 маї; потімъ передѣле театръ на 6 представлень до Коссова. — Поручаемъ нашу народну сцену якъ найсердечнійшої онїцѣ рускої провинціональної публіки, въ котрого приходѣ маєтъ отбутися похоронъ. Противъ давнійшої практики хотѣть ко. I. K. конче доести до того, щоби тѣло умершої перевезти черезъ границю до своеї парохи и похоронити на своїмъ цвинтарѣ. Но тое не удаєлось ему. Умершій бо латинники все ховалися на кладбищі рускому въ P. — При тѣмъ довѣдується ко. I. K. каменяря: „Dużo wziął od was ks. ruski za pogrzeb matki?“ (Два гульдены!) — Але якъ зачуваєтися рускій парохъ, коли урѣйтъ, що сусѣдъ его ко. I. K. прихавши на похоронъ до церкви въ P. противъ свого и попередника свого звѣяло привезъ съ собою до церкви всю утварь и речи до богослуженія kościelnego употребляемы — почавши отъ креста наручного, чаши и літаки и т. д. а навѣтъ ampulke z winem! (Шкода, що не взять съ собою altare portabile, сївчики, дзвонокъ и ампулка z woda!) Предѣсій ritus praestantior, а въ рускій церквѣ все шизматицкое!.. По похоронѣ на почестнѣйшої говорить ко. I. K. до попа руского на ухо: „Musze Wam ks. sasiedzie powiedzieć, że Wy w okolici uchodziście i słysicie za 1 go Moskala! Dlatego radzę Wam, byście nie uszczeszczali się tym koniem; mnogі nawiętka składają się na twardzstwa, bo Was wszedzie niewiele widać.“ — Рускій священикъ пытавъ о доказы, о факта. — Ja nie wiem, ale tak mówią! Aha! туда стежка въ горохъ. Оглушилъ отъ всѣхъ, не ходи нѣгде, тихо сиди и мовчи! Може и за тое оставъ Moskalem, що умершій Польцѣ на прошеніе каменяря велѣвъ задзвонити въ своїй церквѣ, що видає крестъ, свѣтло и літаку до сїтла; що тое тѣло въ своїмъ часѣ випровадзивъ зъ хаты съ хоругвами и до своеї церкви принізъ? Въ колька днівъ потому поховавъ ко. I. K. зновъ одну овечку свою въ тѣмъ селѣ, але вже не виша павъ тѣломъ до церкви „шизматицкої“, только просто отпроваивъ на кладбище. За пастыремъ идетъ и навѣтъ держати отчты. Не соромъ то для Руси? Чимъ то рѣжнится мѣщанинъ рускій отъ польского въ Бродахъ и длячо „Zorga“ достойна отчты отъ Руїнівъ, и длячо читальнія рускіхъ мѣщанъ має бути недостойна? Такою роботою мы не піднесемъ Руси, не выборемъ собѣ новаги и чести у нашихъ противницъ. Нехай наша інтелигенція дѣлає въ користь свого руского мѣщанства, а тогда оно певно буде дорожити прихильніями ему личностями. Тогда вибудутся взаимніе любовь мѣжъ всѣми верствами руского народа и при сильнѣмъ та розумнѣмъ патротизмѣ доборемось красною долѣ, якъ маємъ сегодня!..

— Зъ Торонъ пишуть намъ: Дні 25 марта въ свято Благовѣщенія заразъ по богослуженію зъ хавъ до нашого села ревизоръ до патнованія худобы. И въ тає руско торжество начальник громады и прислужній наказали людямъ сейчасъ провадити худобу пятновати до кузнѣцъ. Люди страшно були невдоволеній зъ несподіваною та-ко-го великого свята, але годѣ, — треба було слухати наказу начальства громадскаго, котре, при слухаю сказавши, дуже боятися читальнія, ко-ра-сто въ селѣ, и зъ далека сїа обмінає. — Маршалокъ дѣлъ Зыблікевичъ повернувъ власне зъ Вѣднія, где залагоджувавъ гдѣлкіи справы до-тыхъ краевого банку. Субокриція на пожичку краеву має після рѣшенья видалу краевого от-бутися 9, 10 и 11 мая.

— Въ Гусатинському дѣйшло було, якъ мы доносилъ, до сїцієи въ (польскомъ) передвѣборчимъ комітетѣ; п. Ер. Волянській не хотѣла уступити ки. Ром. Чарторыйскому. Отже теперь заливає ки. Чарторыйскій, що зрѣкається своїмъ кандидатурамъ на рѣчъ п. Е. Волянського. — Се дѣйстиво взбръ солидарности, — завзываючій однакожъ до тымъ усильнѣшихъ заходовъ и нась Руїнівъ, щоби перевести выборъ — будь що будь — руского кандидата.

— Зъ підъ Негрѣбко пишуть намъ: Въ селѣ Негрѣбко отбулося 2 (14) цвѣтня с. р. незвѣчайное торжество. Того дня заложено тамъ угольный камінь підъ нову величану церкви. Цѣле село, старій и молодій поспішили за мѣсце, где має станути заходами парохіанъ и ихъ трудолюбивого душпастиря о. Зенона Кравича. Церкви зъ каменя, після плаву одного зъ знаменитихъ архітектовъ. Въ торжественнѣмъ настрою съ величавымъ походомъ принялъ громада біоручники Пресв. еп. перемиського, декана перемиського ки. о. Венедикта Литинського. На цѣсарському го-гостиниці посвятили его мѣщевый парохъ, окружній кольканайцій сусѣдними священиками. Опосля крыл. Литинській посвятили тымъ часову каплицю, а потімъ и мѣсце підъ церкви. Приступи підписали грамоту фундації, запечатали въ угольномъ камені. Крил. Литинській виголосивъ широ-сердечне глубоко про-чувствоване слово, загрѣваючи членовъ комітету

церк., колятора и пароха до виїревалости въ славно розпочатої праці, а Богъ нагородить ихъ труда щасливымъ успѣхомъ. Торжество церковне закінчилось отсвѣтаньемъ многолѣтній.

— Нечтъ пітому зъ рускою духомъ семинарії львівской, котрій своїмъ прогаючимъ співомъ зволили прінятися до звѣличенія помінального богослуженія за упокой бл. п. незабутого Володимира Барвінського, складаючи прилюдно сердечну подяку — Новоставленіи презідента.

— Память Юрия Кульчицкого, нашого земляка зъ Самборщини, піршого кавалера вѣденського, мають тепер обходити вѣденській кельнеріи, а то случаю 10-лѣтній роціць заснованія товариства сихъ кельнерій. Кульчицкій отзначивъ підчастъ облоги Вѣднія черезъ Турківъ перекривши черезъ таборъ турецкій съ листами до надходячого войска Собеского. Въ нагороду за се дѣстивъ бѣль ісаарія Леопольда позволене, заложити въ Вѣднія найпершу — не лиши въ Австрії але и въ цѣлій Европѣ — кавалерію.

— Зъ підъ Magury пишуть намъ одинъ рускій священикъ:

— Самородній, нашого земляка зъ Самборщини, піршого кавалера вѣденського, мають тепер обходити вѣденській кельнерій. Кульчицкій отзначивъ підчастъ облоги Вѣднія черезъ Турківъ перекривши черезъ таборъ турецкій съ листами до надходячого войска Собеского. Въ нагороду за се дѣстивъ бѣль ісаарія Леопольда позволене, заложити въ Вѣднія найпершу — не лиши въ Австрії але и въ цѣлій Европѣ — кавалерію.

— Зъ підъ Magury пишуть намъ одинъ рускій священикъ:

— Самородній, нашого земляка зъ Самборщини, піршого кавалера вѣденського, мають тепер обходити вѣденській кельнерій. Кульчицкій отзначивъ підчастъ облоги Вѣднія черезъ Турківъ перекривши черезъ таборъ турецкій съ листами до надходячого войска Собеского. Въ нагороду за се дѣстивъ бѣль ісаарія Леопольда позволене, заложити въ Вѣднія найпершу — не лиши въ Австрії але и въ цѣлій Европѣ — кавалерію.

— Зъ підъ Magury пишуть намъ одинъ рускій священикъ:

— Самородній, нашого земляка зъ Самборщини, піршого кавалера вѣденського, мають тепер обходити вѣденській кельнерій. Кульчицкій отзначивъ підчастъ облоги Вѣднія черезъ Турківъ перекривши черезъ таборъ турецкій съ листами до надходячого войска Собеского. Въ нагороду за се дѣстивъ бѣль ісаарія Леопольда позволене, заложити въ Вѣднія найпершу — не лиши въ Австрії але и въ цѣлій Европѣ — кавалерію.

— Зъ підъ Magury пишуть намъ одинъ рускій священикъ:

— Самородній, нашого земляка зъ Самборщини, піршого кавалера вѣденського, мають тепер обходити вѣденській кельнерій. Кульчицкій отзначивъ підчастъ облоги Вѣднія черезъ Турківъ перекривши черезъ таборъ турецкій съ листами до надходячого войска Собеского. Въ нагороду за се дѣстивъ бѣль ісаарія Леопольда позволене, заложити въ Вѣднія найпершу — не лиши въ Австрії але и въ цѣлій Европѣ — кавалерію.

— Зъ підъ Magury пишуть намъ одинъ рускій священикъ:

— Самородній, нашого земляка зъ Самборщини, піршого кавалера вѣденського, мають тепер обходити вѣденській кельнерій. Кульчицкій отзначивъ підчастъ облоги Вѣднія черезъ Турківъ перекривши черезъ таборъ турецкій съ листами до надходячого

Оголошеніе.

Рада надзорча Товариства Заличкового
въ Комарнѣ

запрашає своїхъ членовъ на

Загальне Зображеніе,

котре отбудеся

дня 6-го мая 1883 р. о годинѣ 3-той по полуудви
въ будынку школы въ Комарнѣ.

Порядокъ дневный:

- Справованіе Дирекціи зъ дѣлань за р. 1882.
- Внесеніе комісіи контролюючи о удѣленьіе
абсолюторіи Дирекціи зъ дѣлань за р. 1882.
- Внесеніе Рады надзорочо взглядомъ подѣлу
чистого зыску за рокъ 1882.
- Выборъ одного члена Рады надзорочо въ мѣ
сце умершаго (п. Бенківскаго).

Рада надзорча Товариства Заличкового.

Комарно, днія 14 цвѣтня 1883.

Коваржикъ, предсѣдат. Р. н.; Антонъ Бачинський,
членъ Р. н.; М. Бегенг, секретарь.

УВАГА: Замкненіе рахункѣ за р. 1882 можна
переглянути въ Бюро Товариства.

Въ найновѣйшомъ часѣ
загальні пропорукачтъ мнозі
лѣкарі безсмачній ка
псули противъ цѣннѣв
(солитеровъ) антика Ра
Альвара, яко найновѣйше,
скорѣше дѣлаюче средство
противъ тої хоробри. Цѣнн
3 з. Продажа Radlauer's Bott
Аптеке in Rosev. Во Льво
въ складъ у антика Жи
гмонта Рунера, въ Ивановѣ
У властителя антики Ви
ктора Редика и головни Ген
риха Блюменфельда во
Львовѣ. (4—4)

Прасований др҃ожджъ

зъ славной фабрики Ад. Иг. Мавтера и Сына въ Вѣдни
поручаетъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

въ торговли корѣнной

Кароля Баллабана во Львовѣ

При сїй олучайности звертаю увагу, що торговлѣ жи
довскї на прописцї по причинѣ припадаючихъ святъ
др҃ожджъ продавати не будуть.

Высылки възвіюнія днія 10 (22) цвѣтня. О скоп
рѣ замовленія упрашаю. (5—5)

Торговля**ФРИД. ШУБУТА И СЫНА**

во Львовѣ, ринокъ 45

поручаетъ по найнишахъ цѣнахъ зъ власної
фабрики:

Свѣчки восковій и стеариновій

блѣлій и малеваній,
ЦЕРКОВНІЙ и СТОЛОВІЙ,
якъ такожъ

ПОСТАВНИКИ, ТРОЙЦЬ и ГРОМНИЦЬ

въ великомъ выборѣ

(4—4) **ЦВѢТЫ**

ДО СВѢЧОКЪ И ВАЗОНДВЪ

и

НАЙЛУЧШУ МАСУ**ДО ЗАПУСКАНЯ ПОМОСТѢВЪ**

въ 5 краскахъ

ящакъ, котрого стане на одну велику ко
мнату коштує 1 з.

Богато заомотреній складъ

Полотень и столового бѣля,

бѣля готового

мужеского и жѣночного

и найлучшихъ англійскихъ

ШИФОНДВЪ и ШИРТИНГДВЪ.

Найсильнѣйший и певиз дѣлаючій

**ДРОЖДЖЪ
prasovaniy**

по 1 з. 20 кр. кильгр.

ФАРБЫ НА ПИСАНКИ

въ 8 краскахъ

по 5 кр. пачка,

золоти и срѣбній

по 10 кр. пачка. (5—5)

Всѣ товары корѣннїй полудній
и деликатесы въ найлучшихъ га
тункахъ и найдешевше поручаетъ

СТ. МАРКЕВИЧЪ

во Львовѣ, Ринокъ ч. 42.

**Аптека
подъ „Звѣздою“****ПЕТРА МИКОЛЯША****Олій рыбачій зъ миюхомъ**

сїжій, нечищений и вѣчній не заправлений, для
того набутоїшій для дѣтей скрофуличныхъ и
терпичникъ на груди. Фляшка 80 кр.

Кава гомеопатична

дра ЛЮЦЕ (Lutze)

въ пачкахъ $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1 і 1 футовыхъ. Фунтъ 60 кр.

КАВА ЗЪ ЖОЛУДІ

малгушій сурогатъ правдивої кавы, даючій здо
ровий и поживочный напитокъ, пакетъ 10 кр.

ЧОКОЛЯДА ГОМЕОПАТИЧНА

заменія безъ пріправъ, пачка 1 з. 58 кр.,
пачка 75 кр.

КАКАО стовченый въ порошокъ

цѣле пуделю 70 кр., пакетъ пуделю 40 кр.

Молоко згущене швайцарське

заменіяє средство поживне для дѣтей, пушка
55 кр.

Нестил порошокъ для дѣтей

вступаючій зовѣтъ материнськїй кормъ
пушка 90 кр.

ЛИБИГА ЕКСТРАКТЪ ЗЪ МЯСА

и гостепрімствъ необходимій для виготовленія
добrego, сильного росолу, въ пушкахъ по кр. 85,
кр. 155, 275 и 530.

ТАРИОСА Р. GROULT

даючій дуже поживну зупу
пачка 70 кр.

Екстракти зъ солоду

въ різнихъ фабрикъ, въ пр. Schering'a, Liebre'go,
Löfund'a чистій отъ різнихъ додатківъ, яко хи
міюху, римбачимъ оліємъ, вапномъ, жалізомъ, по
60, 90 кр. и 1 з.

ВОДА ДО ОЧЕЙ

ROMERGAVZENA

фляшка кр. 120.

Мораса ПЛЫНЪ

сирѣпляючій волосъ

пакетъ фляшки 80 кр., пачка 1 з. 20 кр.

Кромъ тутъ наведеныхъ есть ще множество іншихъ средствъ до лѣчения, прикладѣ хирургическихъ и матеріаловъ.**ВИНА МОИ ЛѢЧАЩІЙ и НАПОБ**

для хорыхъ и реконвалесцентовъ находиться на складѣ и въ всѣхъ краяхъ коронныхъ.

Высылки поштою або железнницю виконуються безъ проволоки.**Бараболь насѣнній**

August der Starke (блѣл.), знаменитъ въ смаку, дуже плѣдний и вытревалій, особено достойній порученія, 100 кильо 18 зр., 5 кильо 1 з. 20 кр.

Redskin flourball великий, червоній, плѣдний, вѣколи 100 кр., 5 кильо 60 кр.

Fidelio, съ сѣрою, рапагою луниною, незвычайно тревалій и плѣдний, 5 кильо 1 з. 50 кр.

Бѣлі рожкъ, хороший и смачній, 5 кильо 60 кр.

Poleoson edel, велика, округла, блѣл. 5 кильо 1 з.

Зеленій дробний, дуже смачній и тревалій 5 кильо 60 кр.

Мѣшки съ пять кильограмами высылаю за послѣплатою почтовою, большу складкѣ доставляюю посою на станцію желѣзницъ Креховичъ. Переписка въ всѣхъ краївъ языкахъ. (2—10)

Всѣ роды выprobованій, размѣженій зъ $\frac{1}{2}$ кильограмма.

Францъ Слонівський въ Родніяловѣ, пошта 100.

ОООООООООООО

ТОРГОВЛЯ ЦЕРКОВНИХЪ ЗНАРЯДІВЪ

підъ фірмою

ТАДЕЙ УЗЕМБЛО

во Львовѣ, въ ринку, ч. 36, основана въ 1850 роцѣ,

поручаетъ великій выборъ феловъ, хоругвъ, стихарівъ, иконы процеесіональнихъ, иконы на бляшѣ и пологѣ, підсвінникѣвъ, кадильницѣ, крестобѣ, балдахиновъ, плащаницы, бурстъ, антипедій, всякої рода бѣла церковного, матерії на церковній ризы и пр.

Порученія зъ провинції викониваються дуже скоро и точно.

Цѣнники на желаные высылаются франко.

3—4

Съ почетнемъ

Тадея Уземблы вдова.**Торговля полотенъ и товарівъ бавовняныхъ****СТАНІСЛАВА БУШАКА**

во Львовѣ, плацъ Галицкій ч. 2

поручаетъ по цѣнахъ найнишахъ правдиви американській ручній и міжній

МАШИНИ ДО ШИТЬЯ

зъ фабрики Wheeler-a Wilson-a въ Нью-Йорку, котрій и на послѣдній виставѣ въ Парижі преміювано найбльшою нагородою;

(10—10) таожъ

американській машини до шиття Howe-го до ремесличного ужитку

и машини до шиття Singer-а зъ славной фабрики сакскої Клем. Міллера въ Дрезденѣ.

Части складовъ тихъ машинъ, якъ такожъ нитки, шовкъ, иглы и смаревило все на складѣ.

Наука шиття безплатна, гарантія многолітня.

Продажъ и на сплату послѣ умовы.

придаємъ, і то на 12 мѣсячну сплату ратами здѣ

лівій, сальоновій и покосевій, такожъ франц

скій і американській годинники съ гравію

приладами и безъ нихъ. Крімъ того бриліантов

и золоти перстенії, ланцушки, медальони

крестики въ гарнітурѣ.

Товаръ вислансмо кожому замовлячому ботъ

живій **сїй часъ** по присланю **першої рати**.

Цѣнники съ 250 взбрідами, котрій слугувати до

бору и мѣстять въ собѣ условія плати, вислани

заразъ лиши по присланю напередъ 20 кр. въ

кахъ (въ листѣ на оплату поштову). Запитанія